ANUL XIII. — No. 1966. 4 PAGINI 3 LEI Vineri 21 Februarie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU   Director: AL. MUNTEANU   Primredactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69.

TRENUL SKIORILOR

Cine a vizitat Italia sau orice altă ţară din Europa care cultivă sporturile de iarnă, a rămas desigur cu impresia puternică pe care o provoacă în ajunul sărbătorilor animaţia din gările metropolelor. Sute, mii de skieuri, cu echipamentul lor pitoresc şi cu exuberanţa specifică amatorilor sportului de zăpadă, invadează trenurile speciale. Revin apoi obosiţi, dar fericiţi, după un week-end minunat pe crestele munţilor, în poezie, sănătate şi viaţă.

Spectacolul este unic. Şi acelaş în Italia, Germania, Austria.

Călătorii de Duminică ai trenurilor matinale din Gara de Nord a Capitalei, au avut revelaţia neaşteptată şi cu atât mai plăcută, a unui asemenea convoi colorat de sportivi, înarmaţi, voiniceşte cu skiuri şi celelalte instrumente necesare acestui sport.

Un tren sepcial, lung cât o zi de post, i-a înghiţit pe cei mai mulţi. Ceilalţi, cei cari au venit englezeşte cu câteva minute înainte de ora plecării, s'au resemnat în a ocupa locuri pe scări, pe tampoane. Ceeace a fost foarte incomod pentru unii. Dar a încântat desigur pe alţii. Sportivilor le plac emoţiile tari.

S'a făcut sport vajnic sus pe coama munţilor. S'a îmbibat sănătate, gust de viaţă. Iar seara, în aceiaşi seară, acelaş tren special i-a adus înapoi. Cei de pe scară, în compartimente. Cei din compartimente, pe tampoane. Just, sportiv.

A fost primul tren special al skiorilor. S'a insistat enorm pentru organizarea lui. Căile noastre ferate îl puneau în circulaţie cu titlu de experienţă şi cu pesimism ferm.

Experienţa a fost mai mult decât rodnică. Trenul skiorilor va intra în tradiţia căilor ferate. Poate va fi nevoie de mai multe garnituri. In orice caz, skiorii o vor pretinde. Skiul e o boală grea. Se întinde ca o epidemie.

Iar skiorii sunt sociabili. Le place societatea. Merg odată singuri, descoperă priveliştea, savurează emoţia şi o împărtăşesc prietenilor. Skiorii de Duminecă îşi vor aduce prietenii. Valea Prahovei va fura sărbătoarea a mii de bucureşteni.

Iată dece trebuie stăruit asupra iniţiativei căilor ferate. Şi dece se impune încă o reformă: acordarea de reduceri pentru skiori.

In Italia se acordă 75 la sută reducere la preţul curent. Şi căile ferate sunt în câştig. Ar trebui să imităm şi noi — noi cari imităm mai cu plăcere inepţii — măsura bună a căilor ferate străine.

Va câştiga desigur sportul. Şi asta ne interesează pe noi. Dar nu vor pierde nici căile ferate. Şi asta vine în sprijinul cererii noastre.

ION VORNIC

O interesantă demonstraţie a colonelului Alexandru Berlescu

...şi câteva importante declaraţii în legătură cu proba finală dela Monte Carlo

Am scris într'un articol precedent — şi evenimentele nu ne-au desminţit — că, în legătură cu rallye-ul Monte Carlo, se va mai scrie încă multe coloane.

Eri, am anunţat sosirea în Capitală a temerarilor automobilişti col. Alexandru Berlescu şi Vintilă Frumuşeanu, publicând în acelaş timp câteva interesante declaraţii ale ultimului. Primul, în schimb, ne furnizează un bogat şi important material pentru astăzi.

Col. Alexandru Berlescu, decanul automobiliştilor români şi în acelaş timp cel mai perseverent reprezentant al nostru în marea competiţiune turistică — a luat de 7 ori plecarea în rallye-ul Monte Carlo — a fost în dese rânduri persecutat de nenoroc, iar anul acesta a avut serios de suferit de pe urma unor persecuţii pe nedrept îndreptate contra lui, de comisarii competiţiunei depe Coasta de Azur.

Intr'adevăr, col. Berlescu, reuşind cel mai bun timp în proba finală desfăşurată în Capitala monegască, ar fi urmat să ocupe locul al treilea în clasamentul general a competiţiunei. Dar, pentrucă în momentul realizării excelentei perfomanţe, vajnicul automobilist român apăruse în câştigător al rallye-ului, totalizând un punctaj superior celui al soţilor Shell, comisarii i-au găsit nod în papură şi l-au penalizat pe motiv că nu ar fi efectuat proba finală, în condiţiunile prevăzute de regulament.

Ori, din cele declarate de Vintilă Frumuşeanu, reese clar că col. Berlescu a executat parcursul fără greşală.

CONTESTAŢIA

Col. Berlescu văzându-se nedreptăţit, a contestat hotărârea luată de comisari crezând că justificata lui intervenţie va avea cuvenitul răsunet.

I se imputa anume, col. Berlescu, că nu a mutat levierul schimbătorului de viteză în timpul când a început mersul înapoi, la cele două capete ale liniilor drepte şi că a executat acest mers înapoi, în urma unui tête-a-queue şi numai în virtutea inerţiei.

Lucrurile nestând astfel, col. Berlescu a făcut contestaţie, după ce invitase pe unul din comisari să ia loc la bordul trăsurei spre a constata că pilotul execută manevrele impuse de regument.

I s'a refuzat această satisfacţie şi printr'o scrisoare adresată ulterior, organizatorii i-au făcut cunoscută respingerea contestaţiei pe motiv că neluând mâna depe volan, nu putea să manevreze schimbătorul.

Dat fiindcă oficialii probei nu aveau cum să vadă dacă automobilistul român luase sau nu, mâna depe volan — torpedoul este mai înalt decât volanul şi îl maschează deci — col. Berlescu a hotărât să meargă mai departe şi să adreseze o contestaţie la A. I. A. C. R.

In acest scop a cerut şi părerea Automobil clubului regal român care a hotărât, înainte de a se pronunţa, să roage pe col. Berlescu să facă o încercare în faţa reprezentanţilor A. C. R. R., desemnând pentru aceasta pe d-nii Scarlat Stan, Const. Leonida, Al. Racoviţă şi George Ghica.

O INCERCARE REVELATORIE

Incercarea doveditoare a dreptăţei col. Berlescu a avut loc eri după amiază la ora 14 şi 30, pe soseaua Jianu, dincolo de statuia aviaţiei, în prezenţa celor patru delegaţi ai Automobil clubului regal român.

Col. Berlescu a efectuat de mai multe ori întoarcerile şi mersul înapoi, dovedind în mod indiscutabil dreptatea sa. Intr'adevăr, s'a remarcat în mod precis trepidaţiile trăsurei şi învârtirea înapoi a roţilor, fără a se putea observa manevra efectuată la bordul maşinei. S'a constatat însă şi acest lucru, când d. Scarlat Stan a luat loc alături de col. Berlescu.

Nu încape deci, nici o îndoială, că alergătorul român avea perfectă dreptate să conteste hotărârea comisarilor cursei.

CE DECLARA D. GEORGE GHICA

După demonstraţie, d. George Ghica, un emerit automobilist, învingător în numeroase probe din ţară şi străinătate, a declarat precis:

«Col. Alexandru Berlescu a depus o contestaţie perfect justă şi mă surprinde că ea nu a fost luată în considerare».

D. SCARLAT STAN A SPUS

«Nu încape îndoială că reprezentantul nostru are dece să se plângă. A fost nedreptăţit în mod strigător şi deaceia cred aşti că Automobil clubul nu va rămâne impasibil în faţa acestei situaţii.

In ce priveşte contestaţia pe care col. Berlescu intenţionează să o adreseze Asociaţiei internaţionale a cluburilor recunoscute, nu mă pot pronunţa, asupra acestui lucru urmând să decidă comisia sportivă, imediat ce eu şi d. Ghica ne vom depune raportul. Acest raport nu va prejudicia interesele col. Berlescu, care are dreptul să înainteze contestaţia în termen de două luni, dela pronunţarea rezultatului. Această contestaţie implică depunerea unei cauţiuni de 2000 franci francezi şi deaceia vom studia bine lucrurile spre a nu risca această sumă, ştiut fiindcă respingerea contestaţiei atrage după sine pierderea cauţiunii.

DECLARAŢIILE COL. AL. BERLESCU

Pentru punerea la punct a chestiunii am găsit necesar să cunoaştem şi opinia col. Berlescu.

Cu amabilitatea şi sportivitatea care îl caracterizează, decanul automobiliştilor români ne-a declarat.

«Am fost nedreptăţit în mod barbar. Eram obişnuit cu asupririle — am pierdut odată primul loc în rallye-ul Monte Carlo pentru o diferenţă de o miime, pe care nu-mi explic cum au calculat-o oficialii probei — dar nu m'am gândit niciodată că, din regia unei probe de asemenea dimensiuni ar putea face parte oameni de crasă incompetenţă technică.

«Căci, pe când un Stoffel, un Shell, un Trevoux, etc., m'au văzut executând mersul înapoi, comisarii nu au observat acest lucru. Şi faptul este cu atât mai reprobabil cu cât făcusem atent, pe unul dintre comisari, asupra modului în care voi executa manevrele.

«Cu toate acestea am fost penalizat. Şi s'a întâmplat acest lucru, deşi în proba de după amiază am făcut — în mod demonstrativ — mişcări largi şi vizibile, mergând până la a scoate mâna din carlingă. Totul a fost zadarnic. Nici cele mai categorice exemple nu au putut contrabalansa incompetenţa comisarilor a căror bună credinţă nu vreau să o pun la îndoială.

A. I. A. C. R.-ul VA FI SESIZAT

«Am cerut A. C. R. R.-ului să facă, în cazul când comisiunea sportivă îmi va da dreptate, cuvenita contestaţie la Asociaţia internaţională.

«Dacă A. C. R. R.-ul nu va găsi necesară înaintarea unei astfel de contestaţii, voi face personal o întâmpinare către formaţia internaţională şi aceasta nu cu gândul de a reveni asupra clasamentului ultimului rallye la Monte Carlo, ci mai mult pentruca, pe viitor, concurenţii să fie puşi la adăpost de asemenea surprize neplăcute».

r. e. d.

Cea mai mare victorie a lui Joe Louis: audienţa la d. Rooswelt

Un reportaj inedit referitor la cele mai emoţionante clipe din viaţa lui Joe Louis

Cu zâmbetul pe buze şi cu pipa în gură, bătrânul Jack Johnson asistă la antrenamentul protejatului său. Umbrele serii se întind peste Parcul Asbury şi, în timp ce Joe Louis îşi continuă antrenamentul, Johnson se gândeşte.

De acum, Joe este într'o formă admirabilă. Este sigur că-l va învinge pe Max Baer. Dar, apoi? Opinia publică americană, care consideră pe negri «cetăţeni de clasa doua», va admite un match între

JOE LOUIS

campionul mondial Braddock şi negrul Joe Louis? Ţipătul de alarmă al «pericolului negru» nu va răsuna din nou, ca acum 27 de ani, când era să stârnească, aproape, un războiu civil?

Tot contemplând spiralele fumului care se evaporează în aer, Johnson evocă aceste zile memorabile.

In 1908, el a jucat aproape acelaş rol, pe care îl joacă acum Joe Louis. Ca un meteor a apărut pe firmamentul boxului, şi-a învins toţi adversarii şi a lansat o provocare lui Tommy Burns, campionul mondial de atunci. Şi cum acesta ştia că Johnson îi este net superior, a refuzat sub diverse pretexte, să ridice provocarea.

CULMEA RABDARII

Dar Johnson nu s'a descurajat. L-a urmărit pe campionul mondial de atunci, cu provocările sale, până când Tommy Burns — ne mai ştiind cum să se eschiveze — a pretextat o boală recentă şi a plecat într'un voiaj de convalescenţă, în Australia. Dar, Burns nu contase pe întârzierea lui Johnson.

Acesta mai râde şi astăzi, când îşi aminteşte cum a colectat banii dela fraţii săi de culoare, pentru a pleca şi el în Australia.

După numeroase eforturi, a strâns suma necesară, şi într'o zi din Decembrie 1908 a debarcat la Sydney. In Australia nu există diferenţă de rasă şi imediat, toată presa a trecut de partea lui Johnson.

Toate ziarele i-au reproşat lui Burns, în articole violente, că se teme şi îl făcură atât de ridicol, încât acesta a fost obligat să ridice provocarea unui om care făcuse 8000 chilometri, pentru a câştiga titlul.

Marea bătălie între reprezentanţii rasei negre şi rasei albe a avut loc la 26 Decembrie 1908 la Sydney.

Răzbunarea lui Johnson a fost completă.

Timp de 14 reprize şi-a maltratat adversarul şi l-a adus într'un astfel de hal, încât poliţia a fost obligată să intervină, pentru a opri matchul.

Burns a fost transportat la spital, unde a rămas şase săptămâni. Negrul Jack Johnson era însfârşit campion mondial, şi a rămas campion timp de 7 ani.

Totuşi, americanii n'au abandonat campania împotriva campionului negru. Il obligară în 1915 să lupte cu

(Continuare în pagina II-a)

Un caz neobişnuit

Sportul oferă adesea interesante subiecte de literatură. Adevărate probleme de psihologie.

La noi, ca şi aiurea, footballul — mai ales — este un teren extrem de fertil, pentru astfel de subiecte.

Dar, niciodată, nu s'a făcut mai multă vâlvă, ca acum, în jurul unui caz pe care l-a furnizat recent footballul englez. Ziarele londoneze îl comentează pe coloane întregi. Cititorii îl urmăresc cu un interes crescând. Şi toate cercurile sportive, din Anglia, nu mai discută decât cazul acesta, într'adevăr neobişnuit.

Povestea este simplă. Ca orice lucru senzaţional.

Jucătorul Albert Barrett, din echipa Fulham, a jucat un match de football împotriva echipei Newcastle, câteva ore — doar — după moartea tatălui său.

Inainte de a muri, acesta a găsit o ultimă licărire de energie, pentru a-i spune:

— «Ultima mea dorinţă este să joci acest match...

Solicitat astfel, cu disperarea în priviri, cu lacrimile strivite sub evantaiul genelor, Barret a jucat.

A jucat admirabil. Asta nu are nicio importanţă. Dar a jucat. A uitat, două ore, de jalea unei pierderi dureroase. A reuşit să-şi zvânte lacrimile, să-şi sugrume durerea, să se învingă pe sine însuşi, şi să joace, pentru a învinge pe alţii.

A jucat.

Iniţiaţii l-au privit surprinşi. Nu se aşteptau să-l vadă pe teren. Ceilalţi spectatori au aflat imediat explicaţia flamurei negre pe care o purta la braţ. Nimic nu este mai rapid decât un zvon.

Şi întreaga tribună, treptat, a prins să se intereseze mai mult de cazul acesta neobişnuit» decât de match. Decât de fazele unui match care prezenta, totuşi, clipe de neobişnuită emoţie sportivă.

— Joacă Barrett !... Joacă Barrett !...

Din gură în gură, exclamaţia aceasta a făcut ocolul terenului şi s'a fixat — ca o lozincă a unei nedumeriri generale:

— Joacă Barrett!...

Ziarele londoneze au reluat exclamaţia. Au pus-o pe coloane întregi şi au completat-o cu inevitabilul supliment de întrebare:

— Trebuia să joace, sau nu ?...

Şi iată cum, un caz care nu poate avea pretenţia să cumuleze atenţiunea întregei opinii sportive engleze, se menţine în actualitate ,cu o intensitate neobişnuită. Mai mult: constitue singurul subiect de discuţie al presei sportive şi al cercurilor sportive londoneze.

Trebuia să joace Barrett ?..

Tatăl său, înainte de a muri, îi ceruse acest lucru. Il deslegase. Avea, deci, — ca să spunem aşa — autorizaţia necesară. Dar trebuia să facă uz de autorizaţia aceasta ?... Trebuia să-şi zvânte lacrimile unei dureri fireşti şi să joace football, câteva ore după moartea tatălui său ?

Iată o problemă de psihologie care stârneşte discuţii prelungite la Londra, şi care se poate pune, cu acelaş interes, oriunde: «Trebuia să joace Barrett? Avea drept să joace?»

Sportivii cu pretenţii de psihologi, să răspundă. La Londra, opiniile sunt împărţite...

George Fulga

Astăseară la Oteteleşanu

ROMÂNIA debutează în faţa publicului românesc primind replica echipei BUCUREŞTI

Deşi cuprinde elemente mai valoroase, teamul naţional poate pierde în faţa reprezentativei Capitalei, mai entuziastă, mai dornică de afirmare

Campionatul naţional odată terminat în condiţiunile ştiute şi satisfăcătoare—titlul a revenit celui mai bun — a urmat o binevenită pauză.

După acest intermezzo, activitatea este reluată cu mai multă intensi-

CANTACUZINO

tate cu mai mare amploare. Incepe activitatea internaţională.

Un match Polonia-România (definitiv angajat) şi o dispută Statele Unite — România (încă în tratative) vor forma partea culminantă a programului de activitate.

Ridicarea cortinei la această activitate se face astăseară cu matchul de debut al echipei naţionale, căreia i se verifică posibilităţile în compania unui adversar redutabil: o îngrijită selecţionată a Bucureştilor.

ECHIPA NAŢIONALA E BINE ALCATUITA

Echipa României se cunoaşte. O vom reaminti totuşi pentru cunoştinţa celor cari o ignorează:

***Porta:* Maesciuc.**
***Fundaşi:* Pierre Grant Paul Anastasiu.**
***Linia I-a:* Biro, Rabinovici, Cantacuzino.**
***Linia II:* Suck, Panenka, Vacar.**

Ce reprezintă această echipă ?

Alegerea portarului este foarte bună. Singurul contracandidat care i se poate opune lui MAESCIUC — nerutinatul Biro — mai trebuie verificat.

Fundaşii, deasemeni, — ca să întrebuinţăm o expresie consacrată — sunt «senatori de drept».

Atât PAUL ANASTASIU cât şi PIERRE GRANT, nu au contracandidaţi. Se poate face o obiecţiune în avantajul lui Engster de la Cernăuţi. Dar acestuia din urmă i se poate aduce imputarea că e mai puţin rutinat.

Inaintările sunt deasemeni chibzuit alcătuite. Ambele linii păstrea-

FLUERAŞ

ză un echilibru pe care echipa naţională nu l-a avut niciodată.

La trecutele campionate mondiale la cari a participat, echipa României a suferit tocmai din pricina enormei disproporţii dintre cele două linii ofensive.

Acest inconvenient este astăzi fericit înlăturat. Echipa naţională este, în concluzie, bine alcătuită. De altfel, vom avea astăseară ocazia să ne verificăm convingerea.

ECHIPA CAPITALEI

Iată şi formaţia Capitalei, aşa cum a fost ea alcătuită de comisia ligii regionale de sud:

***Portar:* Flueraş (Sprencz)**
***Fundaşi:* Polizu, Gh. Buia**
***Linia I:* Pană, Botez, Petrovici**
***Linia II:* Bărbulescu, Tudor, Talski.**

Bună echipă, bună selecţie. E, de sigur, incontestabil că reprezentativa Bucureştilor cuprinde elemente inferioari celora selecţionate în teamul naţional.

(Continuare în pagina II-a)

H. C. Bragadiru a câştigat Dumînecă importanta probă a campionatului naţional de hockey. Jucătorii echipei campioane au fost sărbătoriţi de public, al cărui omagiu a fost măgulitor.

Unul din făuritorii victoriei, inimosul conducător al secţiunei de hockey, d. Kogălniceanu, director la fabrica «Bragadiru» — modest — şi-a ascuns emoţia şi satisfacţia la umbra succesului repurtat de jucători.

Il desvălue însă — indiscret — d. ing. Nae Mărăscu, colegul d-lui Kogălniceanu, care şi-a descoperit subit talente de caricaturist.

Desenul de mai sus aparţine d-lui ing. Nae Mărăscu. Parol!..

Italia introduce profesionismul?

ROMA 19 (Intersport). — Federaţia italiană de football a decis că va alcătuit o federaţie aparte a footballului profesional.

Până în prezent în Italia nu se făcea deosebire între jucătorii salarizaţi şi amatori.

De acum înainte federaţia profesională va avea şi un campionat ale echipelor profesionale. Această reformă se va introduce după terminarea campionatului actual.

Un campion mondial-doctor

BUDAPESTA 19 (Intersport). — Campionul mondial de gimnastică, Ştefan Pelle, şi-a luat licenţa de doctor la Universitatea din Pecs, împreună cu alt atlet renumit, Otto Misangyi.